

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

Čj.: MSK 38617/2026
Sp. zn.: ŽPZ/4088/2026/Bal
205.3 S10
Vyřizuje: Ing. Jana Balonová
Odbor: Odbor životního prostředí a zemědělství
Telefon: 595 622 993
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2026-03-12

Dle rozdělovníku

Rozhodnutí

Výroková část

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „krajský úřad“), jako věcně a místně příslušný **nadřízený správní orgán**, a to **obecních úřadů obcí s rozšířenou působností jako správních orgánů příslušných k vydání jednotného environmentálního stanoviska a orgánů státní památkové péče v rámci vydávání koordinovaných závazných stanovisek**, podle čl. 1 bodu 13 ústavního zákona č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, podle § 4 odst. 12 zákona č. 51/2020 Sb., o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů (zákon o územně správním členění státu), podle § 2 odst. 2, § 29 odst. 1 a § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 11 odst. 1 písm. a) a b), § 149 odst. 8 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle § 11 písm. c) zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o jednotném environmentálním stanovisku“), a § 25 odst. 1 a § 42a zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“), s přihlédnutím k § 176 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), **na základě podnětu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru krajský stavební úřad** (dále jen „odbor KSÚ“), **ze dne 12. 2. 2026**, č. j. MSK 25306/2026, **tímto přezkoumal koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Ostravy** (dále též jen „magistrát“), **ze dne 12. 8. 2025**, č. j. SMO/492746/25/ÚPaSŘ/Oti, KS K 1260/2025, (dále jen „přezkoumávané koordinované závazné stanovisko“), **vydané žadateli GasNet, s.r.o.**, IČO 27295567, se sídlem Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem – Klíše, (dále též jen „žadatel“), zastoupenému na základě plné moci ze dne 12. 3. 2025 právnickou osobou Projekt 2010, s.r.o., IČO 48391531, se sídlem Ruská 398/43, 703 00 Ostrava – Vítkovice, **k záměru „REKO VTL TU Šenov obec“** (dále jen „předmětný záměr“) na pozemcích parc. č. 5166/1, 5166/5, 5166/9, 5170/6, 5798/1 a 5799/2 v katastrálním území Šenov u Ostravy, **a rozhodl ve zkráceném přezkumném řízení podle § 97 odst. 3, § 98, § 99 a § 149 odst. 8 správního řádu takto:**

I. Přezkoumávané koordinované závazné stanovisko se mění takto:

- a) v nadpisu i úvodní části se vypouštějí slova „a koordinované vyjádření“,
- b) v prvním čl. I. se vypouští označení článku I., za slova „(dále i „ZJES“)“ se vkládají slova „,, a podle § 14 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů“, vypouští se slova „ , odbor ochrany životního prostředí“, za slova „(dále jen „ZJES“)“ se vkládají slova „ , podle § 29 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,“, za slova „podle ust. § 6 odst. 1 ZJES“ se vkládají slova „a podle § 14 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,“, slova „JEDNOTNÉ ENVIRONMENTÁLNÍ“ se nahrazují slovy „KOORDINOVANÉ ZÁVÁZNÉ“ a za slova „složky životního prostředí“ se vkládají slova „a památkovou péči“,
- c) na konci původně prvního čl. I se vkládá za bod II nový bod III v tomto znění:

„III.

Toto koordinované závazné stanovisko včetně jednotného environmentálního stanoviska bylo vydáno namísto následujících správních úkonů:

- 1) závazné stanovisko k terénním úpravám a odstranění stavby podle § 146 odst. 3 písm. a) zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů,
 - 2) souhlas podle § 17 odst. 1 i závazné stanovisko k povolování záměru podle stavebního zákona podle § 104 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů,
 - 3) souhlas se zásahem, který by mohl vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce podle § 4 odst. 2 a souhlas se zásahem do krajinného rázu podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.“,
- d) v druhém čl. II. se vypouští označení článku II., slovo „sděluje“ se nahrazuje slovem „konstatuje“, slova „se na něj nevztahují“ se nahrazují slovy „v souvislosti s ním nejsou dotčeny veřejné zájmy, které magistrát ve vztahu k následnému řízení hájí podle“,
- e) čl. III. se celý včetně jeho označení vypouští,

II. Účinky tohoto rozhodnutí nastávají zpětně ode dne vydání přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska.**Odůvodnění**

Krajský úřad obdržel dne 12. 2. 2026 již uvedený podnět k přezkumu přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska. K tomuto řízení krajský úřad opatřil dokumenty z odboru KSÚ a spis k předmětnému záměru z informačního systému stavebního řízení.

Věc lze zrekapitulovat následovně. Žadatel, zastoupený uvedeným zmocněncem, žádostí ze dne 16. 7. 2025 požádal magistrát, aby vydal koordinované vyjádření nebo koordinované závazné stanovisko, včetně jednotného environmentálního stanoviska, k povolení předmětného záměru. Žádost byla doložena projektovou dokumentací. Je zjevné, že přezkoumávané koordinované závazné stanovisko bylo vydáno v zákonné 30denní lhůtě.

Podáním uvedeného podnětu byl u krajského úřadu uplatněn postup podle § 149 odst. 8 správního řádu. Podle § 149 odst. 8 správního řádu „*nezákonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Přezkumné řízení lze zahájit do 1 roku od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno; závazné stanovisko nelze v přezkumném řízení zrušit nebo změnit po uplynutí 15 měsíců od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí.*“

Krajský úřad předně ověřil, že neuplynula doba podle citovaného ustanovení správního řádu, ve které lze takové přezkumné řízení provést. Z podnětu odboru KSÚ vyplývá, že přezkoumávané koordinované závazné stanovisko se stalo podkladem pro rozhodování u odboru KSÚ jako stavebního úřadu, ale ještě nesplynulo s jeho rozhodnutím, které by už nabylo právní moci, od které by běžely ony lhůty pro přezkum závazného stanoviska. Jiné časové omezení pro přezkumné řízení ve vztahu k závaznému stanovisku není a lze je takto přezkoumat kdykoli, dokud způsobuje účinky, což přezkoumávané koordinované závazné stanovisko splňuje. K tomu podpůrně viz též závěry z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2023, č. j. 6 As 392/2021-40, zveřejněné ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 5/2023 pod číslem rozhodnutí 4471, že s omezením přezkumného řízení v podobě subjektivní lhůty zákonodárce u závazných stanovisek zjevně nepočítal.

Poznamenat je třeba, že podle § 96 odst. 2 věty první správního řádu se soulad přezkoumávaného správního úkonu posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání, a krajský úřad při vydávání tohoto rozhodnutí takto i postupoval.

Podle § 98 správního řádu lze v případech, kdy porušení právního předpisu je zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, provést zkrácené přezkumné řízení. Ve zkráceném přezkumném řízení se dokazování neprovádí a prvním úkonem správního orgánu je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3 správního řádu. Krajský úřad po zjištění, že jsou splněny předpoklady podle § 98 správního řádu, provedl ve vztahu k přezkoumávanému koordinovanému závaznému stanovisku zkrácené přezkumné řízení a jako první úkon v řízení vydal toto rozhodnutí.

Po přezkoumání podkladů pro vydání přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska krajský úřad dospěl k závěru, že uvedené stanovisko je částečně v rozporu s právními předpisy, a proto krajský úřad provedl zkrácené přezkumné řízení a rozhodl tak, že přezkoumávané koordinované závazné stanovisko ve smyslu § 97 odst. 3 správního řádu v částečném rozsahu změnil.

Magistrát byl příslušný vydat k předmětnému záměru přezkoumávané koordinované závazné stanovisko podle § 176 stavebního zákona. Krajský úřad změnil přezkoumávané koordinované závazné stanovisko také proto, že podle § 176 odst. 4 věty první stavebního zákona platí, že „v závěru koordinovaného vyjádření

nebo koordinovaného závazného stanoviska orgán veřejné správy souhrnně uvede, zda je záměr z hlediska všech jím chráněných veřejných zájmů přípustný“. Dotřený orgán je tedy povinen v závazné části koordinovaného závazného stanoviska uvést jeden společný výrok za všechny chráněné veřejné zájmy. Závazné stanovisko orgánu státní památkové péče nemůže existovat v rámci koordinovaného závazného stanoviska jakoby samostatně. Dále platí, že stavební zákon v § 175 a následujících přísně rozlišuje mezi závaznými stanovisky a vyjádřeními a koordinovanými závaznými stanovisky a koordinovanými vyjádřeními, přičemž vzájemné kombinace jsou vyloučené.

Pro rozpor s uvedeným ustanovením stavebního zákona tedy krajský úřad vypustil z přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska zmínky o tom, že bylo vydáno současně také jako koordinované vyjádření. Ostatně žádné vyjádření, které magistrát vydává k záměrům povolovaným podle stavebního zákona ani neobsahovalo, například ohledně ochrany dřevin před poškozením nebo za oblast myslivosti. Krajský úřad dále zrušil strukturu přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska, která v rozporu s uvedeným ustanovením stavebního zákona obsahovala tři samostatné výroky, a zohlednil ony požadavky skutečné koordinace, aby přezkoumávané koordinované závazné stanovisko obsahovalo jen jednu závaznou část s jedním výrokem o přípustnosti záměru, byť členěnou do tří článků, a s jedním odůvodněním. Koordinovány tak jsou zájmy hájené v oblastech veřejné správy na úsecích životní prostředí a zemědělství a v oblasti památkové péče.

Pokud magistrát uvedl v přezkoumávaném koordinovaném závazném stanovisku výroky tři, a to každý za předmětným záměrem dotřenou oblast veřejné správy, tj. jednotné environmentální stanovisko, památková péče a pozemní komunikace, byl tento postup magistrátu v rozporu s citovaným ustanovením stavebního zákona, a proto nemůže obstát. Závazné stanovisko podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, se k předmětnému záměru podle současné právní úpravy už ani nevydává. Navíc magistrát za oblast veřejné správy pozemní komunikace konstatoval, že není dotřeným orgánem ve vztahu k předmětnému záměru, a v podstatě se tím dopustil jakéhosi sdělení v rámci přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska, což je rovněž v rozporu se stavebním zákonem. Z pohledu zákona o pozemních komunikacích neměl magistrát předmětný záměr vyhodnocovat vůbec.

Protože ode dne 1. 8. 2025 musí být podle § 6 odst. 2 písm. d) zákona o jednotném environmentálním stanovisku součástí závazné části jednotného environmentálního stanoviska výčet jednotlivých správních úkonů, namísto nichž se vydává, změnil krajský úřad přezkoumávané koordinované závazné stanovisko také tak, aby tomuto ustanovení zákona odpovídalo, neboť bylo vydáno po uvedeném datu.

Krajský úřad v souladu s požadavky, jak je zrekapituloval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 9. 2025, č. j. 3 As 93/2024-41, zohlednil při přezkumu přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska také dobrou víru dotčených osob. Podle závěrů z uvedeného rozsudku se v řízení o přezkumu závazného stanoviska podle § 149 odst. 8 správního řádu použije přiměřeně § 94 odst. 4 téhož zákona. Dotčený orgán nepoměřuje újmu jednotlivce, která by mu vznikla zrušením či změnou závazného stanoviska s újmou jiných, neboť se nejedná o řízení, jež by mělo účastníky ve smyslu § 27 správního řádu, je však povinen reflektovat korektiv dobré víry jednotlivce ve správnost aktů veřejné moci. V předmětné věci bylo přezkoumávané koordinované závazné stanovisko souhlasné a souhlasným i zůstává. Krajský úřad jeho změnou pouze odstranil jeho dílčí nesoulady s právními předpisy, což je v podstatě také ve prospěch žadatele coby dotčené osoby. Na dobrou víru žadatele jako dotčené osoby nemohou předmětné změny přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska mít vliv, neboť mu zůstává toto jako souhlasné, formálně opravené a věcně nezměněné.

Účinky tohoto rozhodnutí krajský úřad stanovil v souladu s přihlédnutím k § 99 odst. 1 a 2 správního řádu, když přezkoumávaným koordinovaným závazným stanoviskem sice nebyla přímo uložena povinnost ani přímo přiznáno právo, avšak přezkoumávané stanovisko bylo nezákonné a vyžadovalo nápravu změnou od počátku. Proto krajský úřad určil, že účinky tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají zpětně ode dne vydání přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska.

K jednotlivým oblastem veřejné správy, které jsou součástí přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska, včetně zohlednění námitek účastníka řízení u odboru KSÚ jako stavebního úřadu, konstatuje krajský úřad následující.

Především je namítáno údajné porušení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“). Krajský úřad neshledal důvod ke změně nebo zrušení přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska z důvodů souvisejících s tímto zákonem. Nicméně je třeba zdůraznit, že přezkumné řízení slouží „pouze“ k vyhodnocení napadeného správního úkonu z pohledu souladu s právními předpisy, nikoli bez dalšího k posouzení jeho věcné správnosti, což může být předmětem v rámci případného odvolacího řízení.

Předmětný záměr je odstraněním části stávajícího vysokotlakého plynovodu DN 100 v katastrálním území Šenov u Ostravy, který byl využíván pro zásobování již zrušené regulační stanice plynu a je v současné době trvale odstaven z provozu. Celková půdorysná délka odstaveného VTL plynovodu činí přibližně 305 m. Odstranění se týká dvou nadzemních úseků potrubí umístěných v místech křížení vodního toku, a to v půdorysných délkách přibližně 9,0 m a 11,3 m, vedených ve výšce zhruba 1,0–1,5 m nad terénem. Součástí prací je rovněž demontáž dvou stávajících podzemních trasových uzávěrů staré konstrukce, označených AU 300542 a AU 301852, jakož i odstranění betonových patek, betonových skruží a dalších povrchových znaků. Zbývající část potrubí uložená v zemi bude ponechána na místě a její volné konce budou trvale zaslepeny ocelovými deskami.

Odbor KSÚ vede řízení o povolení odstranění tohoto záměru. Na základě vyrozumění o zahájení řízení obdržel odbor KSÚ jako stavební úřad námitku ze dne 30. 1. 2026 účastníka řízení, který poukazuje mimo jiné na podmáčený stav pozemků, který je způsobený výskytem zvláště chráněného živočicha bobra evropského. Prostřednictvím podnětu odbor KSÚ z povahy věci žádá krajský úřad, který je příslušným orgánem ochrany přírody ve vztahu ke zvláště chráněným živočichům, o pomoc s vypořádáním oné námitky.

V oné námitce ve vztahu k oblasti ochrany přírody a krajiny je poukazováno, že pozemky jsou podmáčené nebo zatopené v důsledku přítomnosti bobra evropského a v této souvislosti není možné výkopové práce na pozemku provádět a před zahájením těchto prací je nutné uvést pozemek do původního stavu. Krajský úřad k tomu dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Magistrát se v rámci přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska zabýval posouzením záměru z hlediska ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny. Posoudil předmětný záměr z hlediska ochrany významného krajinného prvku podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny a z hlediska ochrany krajinného rázu, která je zakotvena v § 12 téhož zákona. Posouzením souvisejícího spisového materiálu dospěl krajský úřad stejně jako magistrát k závěru, že realizace předmětného záměru je možná.

Magistrát se zabýval posouzením záměru z hlediska ochrany krajinného rázu, která je zakotvena v § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny, kdy konstatoval, že se dotčené pozemky podle Územního plánu Šenova

nachází mimo zastavěné území a zastavitelné plochy, a proto byl v souladu s § 12 odst. 4 zákona o ochraně přírody a krajiny vliv předmětného záměru na krajinný ráz posuzován. Magistrát konstatoval, že vzhledem k charakteru a umístění předmětného záměru (demontáž 2 nadzemních částí plynovodu a podzemních trasových uzávěrů a nové napojení podzemní části plynovodu na stávající regulační stanici), nemůže dojít jeho realizací ke snížení nebo změně krajinného rázu ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, a souhlas se zásahem do krajinného rázu podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny tedy vydal.

Při posuzování otázky, zda k určité stavbě či činnosti, jež může snížit či změnit krajinný ráz, souhlas udělit či nikoli, je stěžejní respektovat základní zákonná hlediska, jež jsou definována § 12 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny: „*Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.*” Ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny je následně nutné vyhodnotit, zda je tento zásah natolik významný, aby odůvodňoval udělení nesouhlasu s umístěním předmětného záměru, tj. zda bude krajinný ráz předmětným záměrem ovlivněn excesivně. Smyslem ustanovení § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny není pouze rozhodnout, zda stavbou může či nemůže dojít ke snížení nebo změně krajinného rázu, nýbrž o tom, zda orgán ochrany přírody ke stavbě způsobilé snížit či změnit krajinný ráz, souhlas udělí či neudělí. Skutečnost, že stavba sníží nebo změní krajinný ráz, není důvod pro neudělení souhlasu podle § 12 odst. 2 zákona. Tento názor byl několikrát rozveden judikaturou, například viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2009, č. j. 2 As 77/2008-139: „*Samotné ovlivnění krajinného rázu nemůže odůvodnit nesouhlas s realizací stavby podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Takový přístup by byl absurdní, neboť by znemožnil výstavbu větrných elektráren (či jakýchkoli jiných podobných staveb) úplně, což jistě není smyslem zákona ani dotčeného ustanovení. ... Navrhovaná stavba totiž nesmí krajinný ráz ovlivnit excesivně.*”

Jak bylo uvedeno, nesouhlas podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny je vydáván ke stavbám a činnostem, které způsobí nadměrnou změnu či snížení krajinného rázu. V kontextu uvedeného krajský úřad souhlasí s magistrátem, že předmětný záměr spočívající v odstranění části stávajícího vysokotlakého plynovodu, nepředstavuje nadměrný negativní zásah do stávajícího charakteru a měřítka dotčeného krajinného prostoru. Nejedná se o nijak exponovanou stavbu, jež by zasáhla (snížila či změnila) krajinný ráz ve smyslu § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. S odkazem na uvedené krajský úřad shledal, že v daném případě šlo k posuzované stavbě souhlas podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny udělit.

Z hlediska posouzení záměru ve smyslu § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny magistrát konstatoval, že dojde k dotčení údolní nivy vodního toku Dolní Datyňka, která je podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny významným krajinným prvkem. Dále shrnul, že vzhledem k charakteru, rozsahu a umístění zamýšleného zásahu do významného krajinného prvku nemůže předmětným záměrem dojít k poškození nebo zničení významného krajinného prvku údolní niva nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkcí ve smyslu § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny a souhlas se zásahem podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny vydal.

Zásah do významného krajinného prvku je spatřován v provedení odstranění části stávajícího vysokotlakého plynovodu DN 100 v údolní nivě vodního toku Dolní Datyňka. Odstranění se týká dvou nadzemních úseků

potrubí umístěných v místech křížení vodního toku, a to v půdorysných délkách přibližně 9,0 m a 11,3 m. Součástí prací je rovněž demontáž dvou stávajících podzemních trasových uzávěrů staré konstrukce a odstranění betonových patek.

Krajský úřad konstatuje, že při posuzování otázky, zda k určitému zásahu, jenž může vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku, souhlas udělit či nikoli, je stěžejní respektovat základní zákonná hlediska, jež jsou definována § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Významné krajinné prvky jsou podle onoho zákonného ustanovení chráněny před poškozováním a ničením, přičemž se využívají tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. Nakolik je ekologicko-stabilizační funkce významného krajinného prvku v konkrétním území důležitá záleží na velikosti významného krajinného prvku, jeho charakteru a vazbě na okolí. Při posouzení, zda je možné předmětný záměr z hlediska zásahu do ekologicko-stabilizačních funkcí předmětných významných krajinných prvků akceptovat, vycházel magistrát zejména z dále uvedených skutečností. Odstranění plynovodu bude realizováno v částech nadzemních úseků a s tím souvisejících konstrukcí, zbytek potrubí DN100 zůstane v zemi a jeho konce budou zaslepeny ocelovými deskami. Realizaci předmětného záměru dojde v místě záměru k částečnému ovlivnění předmětných významných krajinných prvků, nicméně tento vliv bude pouze maloplošný a dočasný. Lze vyloučit poškození těchto významných krajinných prvků a v porovnání se stávajícím stavem lze konstatovat, že nebude ohrožena ani snížena jejich ekologicko-stabilizační funkce a biologická rozmanitost. Z tohoto pohledu se jedná podle názoru krajského úřadu o záměr akceptovatelný, umožňující vydání souhlasu podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny.

V námitce bylo uvedeno, že v místě realizace předmětného záměru se vyskytuje zvláště chráněný druh živočicha bobr evropský (*Castor fiber*). V Souhrnné technické zprávě zpracované PROJEKT 2010, s.r.o. 07/2025 je v kapitole B.1 a) uvedeno, že v místě nadzemní shybky nad potokem je území částečně zaplaveno z důvodu výskytu bobra. Krajský úřad k tomu konstatuje následující.

Podle zákona o ochraně přírody a krajiny jsou zvláště chráněni živočichové chráněni ve všech svých vývojových stádiích, chráněná jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Základní podmínky ochrany zvláště chráněných druhů jsou definovány v § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny. Podle odstavce 2 uvedeného ustanovení je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrcovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla. Je potřeba zdůraznit, že výjimka je v souladu se zákonem o ochraně přírody a krajiny vydávána výhradně v případech, kdy se jedná o škodlivý zásah do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů, respektive o činnost, která by k tomuto škodlivému zásahu vedla. V případě bobra evropského je předmětem posouzení, zda plánovaná činnost může vést k zásahu ke škodlivému zásahu do přirozeného vývoje jedinců druhu nebo do jejich sídel a funkčních prvků prostředí. Za potenciálně škodlivý zásah je v této souvislosti považována zejména likvidace nebo poškození bobřích sídel (nor, hradů či polohradů) a dále odstraňování nebo narušování bobřích hrází, které jsou nedílnou součástí biotopu druhu a plní významnou funkci pro jeho životní projevy. Z předložené projektové dokumentace nevyplývá, že předmětný záměr přepokládá například odstranění bobřích hrází za účelem pojezdu techniky nebo jiný zásah do biotopu tohoto zvláště chráněného druhu živočicha. Samotný výskyt nebo předpokládané ovlivnění druhů bez dalšího nenaplnují smysl § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Na základě uvedeného má krajský úřad za to, že ke škodlivému zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněného druhu bobra evropského nedojde a vydání výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny nebylo v tomto případě potřeba.

V informačních zdrojích dostupných krajskému úřadu, zejména v Nálezové databázi Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky na internetových stránkách <http://portal.nature.cz>, nebyl v lokalitě dotčené předmětným záměrem zjištěn výskyt bobra evropského. V předložené projektové dokumentaci i v námitce účastníka řízení je sice výskyt bobra evropského uveden, avšak samotná skutečnost jeho výskytu nemůže být považována za škodlivý zásah do přirozeného vývoje tohoto zvláště chráněného druhu živočicha.

V souvislosti s touto skutečností je potřeba zdůraznit, že aktuální zjištění výskytu či nevýskytu sídel či jedinců zvláště chráněných druhů v místě realizace záměru a zodpovědnost za případný škodlivý zásah do jejich přirozeného vývoje, respektive činnost, které by k tomuto škodlivému zásahu vedla, je v daném případě záležitostí toho, kdo záměr provádí/zamýšlí, tedy zhotovitele, případně investora.

Na základě posouzení podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), lze konstatovat následující. Magistrát v přezkoumávaném koordinovaném závazném stanovisku posoudil předmětný záměr také v mezích podle vodního zákona, a to podle § 104 odst. 3 vodního zákona s ohledem na umístění, kdy budou záměrem dotčeny pozemky, na nichž se nachází koryto vodního toku, nebo pozemky s takovými pozemky sousedícími, a jejich realizací mohou být vodní poměry ovlivněny, a umístění v záplavovém území vodního toku Vencůvka (Dolní Datýňka), také v intencích § 17 odst. 1 písm. a) a c) vodního zákona. Účelem je posouzení, zda je navrhovaný záměr z hlediska zájmů chráněných vodním zákonem možný či nikoli, zda je zajištěna ochrana povrchových a podzemních vod, ochrana vodních poměrů, ochrana před povodněmi a suchem, bezpečnosti vodních děl a vytvoření podmínek pro hospodárné využívání vodních zdrojů a pro zachování i zlepšení jakosti povrchových a podzemních vod.

Předmětným záměrem je odstranění stávajícího VTL plynovodu DN 100 vedeného v převážné části v zemi a ve dvou úsecích v délkách 9 a 11,3 m nadzemním potrubím, plynovodními shybkami. V rámci záměru dojde k demontáži nadzemních částí plynovodu, včetně uložení potrubí a betonových patek a betonových skruží v místech odvodňovačů a ostatních povrchových znaků. Budou demontovány stávající podzemní trasové uzávěry. Půdorysná délka odstaveného VTL plynovodu DN 100 je cca 305 m. Půdorysná délka odstraňovaného plynovodu je cca 20,3 m. Zbývající část plynovodu DN 100 bude ponechána v zemi s tím, že konce plynovodů zůstávajících v zemi budou zaslepeny ocelovými deskami. Záměr se z části nachází v záplavovém území Q100 vodního toku Vencůvka (Dolní Datýňka), včetně aktivní zóny, část záměru kříží vodní tok Frýdecký potok, IDVT 10208780.

Žádost o vydání přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska byla mimo jiné doložena uvedenou projektovou dokumentací a stanoviskem správce povodí, státního podniku Povodí Odry ze dne 22. 7. 2025, č. j. POD/11974/2025.

V odůvodnění přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska magistrát po posouzení předložené žádosti včetně dokumentace a podkladů, známých skutečností a veřejně dostupných informací, v části týkající se ochrany vodních zájmů, uvedl, že záměrem nedojde k ohrožení zájmů chráněných vodním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními právními předpisy. Záměr posoudil také podle § 23a vodního zákona a shledal, že vzhledem k charakteru, rozsahu a lokalizaci předmětného záměru lze předpokládat, že jeho realizací nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru povrchových vod ID HOD 0650 Vencůvka od pramene po ústí toku Lučina, útvaru podzemních vod ID 22610 Ostravská pánev – ostravská část a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu, potenciálu vod. S ohledem na zajištění ochrany jakosti vod během provádění prací, minimalizaci dopadů nezbytných zásahů do stávajícího koryta vodního

toku a omezení negativního vlivu na povodňové průtoky podmínil přípustnost předmětného záměru zpracováním plánu opatření pro případy havárie (havarijní plán) ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) vodního zákona a zpracováním povodňového plánu v souladu s § 71 vodního zákona.

Krajský úřad po přezkoumání přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska z pohledu vodního zákona a souvisejícího spisového materiálu dospěl k závěru, že magistrát měl k dispozici při posuzování záměru z hlediska vodního zákona všechny podklady, nezbytné k tomu, aby vycházel ze stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu, a správně zhodnotil, že realizace předmětného záměru je z hlediska zájmů chráněných vodním zákonem možná, neboť jím nedojde k ohrožení zájmů chráněných tímto zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními právními předpisy. Magistrát řádně posoudil a zhodnotil záměr také ve vztahu k § 23a vodního zákona s tím, že vzhledem k charakteru, rozsahu a lokalizaci předmětného záměru lze předpokládat, že jeho realizací nedojde ke zhoršení stavu útvaru povrchových a podzemních vod a nebude ohroženo dosažení dobrého stavu vod v těchto vodních útvarech v budoucnu. S ohledem na charakter záměru, odstranění stávající liniové stavby, VTL plynovodu, se zásobování stavby pitnou vodou, odvádění a likvidace odpadních a srážkových vod, neřeší. Z dostupných podkladů, známých skutečností a veřejně dostupných informací je zřejmé, že se zamýšlený záměr nenachází v ochranném pásmu vodních zdrojů, na pozemcích ve vzdálenosti do 15 m od vzdušné paty ochranné hráze vodního toku, v chráněné oblasti přirozené akumulace vod, hraniční vody jím nejsou dotčeny.

Krajský úřad po posouzení všech podkladů a po zohlednění všech rozhodných skutečností dospěl k závěru, že provedení záměru je z pohledu vodního zákona podmíněně možné.

Podle zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“), krajský úřad konstatuje k přezkoumávanému koordinovanému závaznému stanovisku následující. Bylo vydáno jako nahrazující také závazné stanovisko podle § 146 odst. 3 písm. a) zákona o odpadech. Na závěru magistrátu o posouzení v oblasti odpadového hospodářství nemá krajský úřad potřebu nic změnit. Předmětný záměr je na základě posouzení v rámci této oblasti veřejné správy přípustný.

Z popisu předmětného záměru je zřejmé, že se jedná o odstranění stavby podléhající povolení podle stavebního zákona, kdy jednotné environmentální stanovisko nahrazuje závazné stanovisko podle § 146 odst. 3 písm. a) zákona o odpadech z hlediska nakládání s odpady, vedlejšími produkty, stavebními výrobky, které přestaly být odpadem, nebo stavebními výrobky určenými k opětovnému použití. Zájmy chráněné zákonem o odpadech jsou tedy předmětným záměrem dotčeny.

Na závěru posouzení v oblasti odpadového hospodářství se nic nemění z toho důvodu, že vznik odpadů je v rámci uvedené stavby popsán a nakládání s nimi bylo navrženo v souladu se zákonem o odpadech. Nakládání s odpady v rámci stavby je popsáno v dokumentaci zejména v části B. Souhrnná technická zpráva, kapitole B.4 Zásady organizace bouracích prací.

Během provádění stavby musí být dodržen postup podle § 42 vyhlášky č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů, pro nakládání se stavebními odpady tak, aby byla zajištěna nejvyšší možná míra jejich opětovného použití a recyklace. Původce stavebního odpadu, které sám nezpracuje, je povinen mít uzavřenou písemnou smlouvu o předání odpadu do zařízení určeného k nakládání s odpady, a to před jejich vznikem v souladu s § 15 odst. 2 písm. c) zákona o odpadech.

Při nakládání s odpady musí být zohledněna hierarchie odpadového hospodářství ve smyslu § 3 zákona o odpadech.

Magistrát rovněž upozornil na povinnost danou § 93a odst. 1 zákona o odpadech, podle které žadatel musí po provedení změny dokončené stavby, terénní úpravy nebo odstranění stavby, které podléhají povolení podle stavebního zákona, neprodleně zaslat správnímu orgánu, který vydal jednotné environmentální stanovisko doklady, prokazující, že veškeré opětovně použité stavební výrobky, využitě vedlejší produkty a stavební výrobky, které přestaly být odpadem, byly využity v souladu se zákonem o odpadech, a že veškeré získané materiály jsou stavebními výrobky nebo vedlejšími produkty, které se nestaly odpadem, nebo s nimi bylo naloženo jako s odpady v souladu s tímto zákonem a hierarchií odpadového hospodářství.

Podle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zemědělského půdního fondu“), lze konstatovat, že v daném případě nebyl přezkoumávaným koordinovaným závazným stanoviskem porušen tento zákon, neboť v souladu s § 9 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně zemědělského půdního fondu souhlasu s odnětím zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu není třeba v případě užití zemědělské půdy pro nezemědělské účely po dobu jednoho roku, a to včetně uvedení do původního stavu.

K nemožnosti odvolat se proti tomuto rozhodnutí uvádí krajský úřad následující.

Podle závěru č. 122 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 22. 3. 2013 k možnosti podat odvolání proti rozhodnutí, kterým bylo změněno závazné stanovisko, „*přezkumné řízení, které se vede o závazném stanovisku, nelze považovat za správní řízení podle části druhé a třetí správního řádu, ale za postup podle části čtvrté správního řádu s tím, že ustanovení o přezkumném řízení se aplikují přiměřeně. Pokud se závazné stanovisko, které je pouze podkladem pro vydání rozhodnutí, a nikoli samotným rozhodnutím, ruší nebo mění, správní orgán o tom vydává rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí se však nelze odvolat.*“

Názoru, že proti rozhodnutí, kterým je měněno nebo rušeno závazné stanovisko, se nelze odvolat, svědčí následující skutečnosti. Rozhodnutí, kterým se mění nebo ruší závazné stanovisko, není rozhodnutím vydaným ve správním řízení podle části druhé a třetí správního řádu. I když se v tomto přezkumném řízení vydává rozhodnutí, je nutné uvést, že forma rozhodnutí je pouze propůjčena postupu, který probíhá podle části čtvrté správního řádu; samotný fakt, že se při postupu podle části čtvrté vydává rozhodnutí, nečiní z postupu podle části čtvrté správní řízení podle části druhé a třetí správního řádu. Přezkumné řízení o závazném stanovisku je řízení bez účastníků (podobně jako „řízení“, v němž se přezkoumávají na základě § 156 odst. 2 správního řádu jiné úkony správních orgánů); podle § 95 odst. 4 správního řádu jsou účastníky přezkumného řízení účastníci původního řízení, v němž bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, jichž se přezkumné řízení týká, nebo jejich právní nástupci; závazné stanovisko se však nevzdává ve správním řízení, které by mělo účastníky, ale podle ustanovení části čtvrté správního řádu. Z uvedených skutečností tak vyplývá, že chce-li účastník správního řízení podat odvolání proti závaznému stanovisku (rozhodnutí, kterým bylo změněno závazné stanovisko), musí vyčkat rozhodnutí ve věci, které bude vydáno na podkladě změněného závazného stanoviska, a odvolat se až proti rozhodnutí ve věci.

Na podporu těchto závěrů lze odkázat rovněž na závěry z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2021, č. j. 5 As 168/2018-107. Tyto závěry jsou následující. Řízení o přezkumu závazného stanoviska podle § 149 odst. 8 (dříve odst. 5) správního řádu nemá účastníky. Ustanovení o přezkumném řízení se

pro přezkum závazného stanoviska použijí pouze přiměřeně (§ 156 odst. 2 správního řádu). Závazná stanoviska nejsou vydávána ve správním řízení a nejsou rozhodnutími, jsou úkonem správního orgánu prováděným podle části čtvrté správního řádu a při jejich vydávání je třeba postupovat podle jeho § 154. Účastníkům „hlavního“ řízení pak závazná stanoviska nejsou ani samostatně doručována a stávají se součástí spisu jako podklad pro rozhodnutí. Dotčeným osobám nelze postavení účastníků přiřknout ani v rámci přezkumu závazného stanoviska. Není tedy možné se proti „rozhodnutí“ vydanému v takovém přezkumném řízení odvolat či podat rozklad.

Proto ve smyslu § 154 správního řádu není potřebné přiměřené použití ustanovení § 81 a následujících správního řádu o odvolacím řízení při rozhodnutí, kterým se mění nebo ruší závazné stanovisko, a krajský úřad učinil poučení o odvolání v rámci tohoto rozhodnutí tak, jak je uvedeno dále.

Lze dodat, že podle závěrů vyplývajících z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2020, č. j. 2 As 8/2018-76, není rozhodnutí nadřízeného orgánu v přezkumném řízení podle § 149 odst. 8 (tehdy odst. 6) správního řádu rozhodnutím ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, a je proto ze soudního přezkumu vyloučeno a případnou žalobu proti němu soud odmítá.

Celkově lze shrnout, že změnou přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska došlo k odstranění jeho dílčích nesouladů s právními předpisy, přičemž nebyl shledán rozpor s právními předpisy, pro který by přezkoumávané koordinované závazné stanovisko bylo nezbytné zrušit nebo změnit na nesouhlasné. Současně přitom samozřejmě došlo k vyhodnocení důvodnosti podnětu k přezkoumání přezkoumávaného koordinovaného závazného stanoviska.

Toto rozhodnutí v přezkumném řízení je určeno rovněž odboru KSÚ, a to jako podateli podnětu k provedení tohoto přezkumného řízení, přičemž se tím nahrazuje sdělení podateli podnětu o tom, jak s podnětem bylo naloženo, a současně i jako stavebnímu úřadu k řízení o předmětném záměru, včetně poskytnutí vzájemné spolupráce správních orgánů při vypořádání předestřené námítky účastníka řízení u stavebního úřadu.

Krajský úřad na základě všech uvedených skutečností rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se ve smyslu § 149 odst. 8 a § 154 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Jan Filgas
vedoucí odboru
životního prostředí a zemědělství

Rozdělovník

1. Žadatel GasNet, s.r.o., IČO 27295567, se sídlem Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem – Klíše, zastoupený na základě plné moci ze dne 12. 3. 2025 právníckou osobou Projekt 2010, s.r.o., IČO 48391531, se sídlem Ruská 398/43, 703 00 Ostrava – Vítkovice, identifikátor datové schránky f7gu64e.
2. Ekologický spolek, a to spolek Nízký Jeseník, IČO 22726543, se sídlem Těšíkov 41, 785 01 Šternberk.
3. Obec, jejíž území může být vlivy záměru zasaženo, a to město Šenov, IČO 00297291, se sídlem Radniční náměstí 300, 739 34 Šenov, identifikátor datové schránky zznbfqm.
4. Magistrát města Ostravy, odbor územního plánování a stavebního řádu, se sídlem Prokešovo náměstí 1803/8, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, identifikátor datové schránky 5zubv7w, a to jako dotčený orgán vydávající přezkoumávané koordinované závazné stanovisko.
5. Odbor KSÚ, zde, ke sp. zn. KSÚ/27103/2025/Kli.
6. Zveřejnění prostřednictvím úřední desky krajského úřadu, tj. způsobem umožňujícím dálkový přístup, po dobu 15 dnů.